KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 33.
Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 16. Avgust 1891.

IV. Aargang.
Alle Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Kvindernes Protestmøder.

Vor 1ste Maj.

Under denne Overskrift skriver Madame Eugénie Potonié-Pierre en Artikel i Le droit des femmes, hvori hun omtaler de samlede Kvindeforeningers Møde den 21. Juni, og dvæler ved Fru Meyers Forslag om en bestemt aarlig Forsamlingsdag.

Madame Potonié-Pierre skriver: „Fru Johanne Meyer vil, at lige som Arbejderne har deres 1. Maj, skal Kvindesagsvennerne ogsaa vælge en bestemt Dag i Aaret at samles paa.

Den Tanke forekommer os glimrende, og vel egnet til at virke paa Offenligheden til Gavn for vor Sag. Den bedste Udbredelse sker ved det levende Ord, fremsat paa et bestemt Tidspunkt, baaret frem af et Partis hele Overbevisning, det kvindelige Partis. Dets Røst vil give Genlyd i mangen menneskelig Hjerne, som ikke har tænkt derover, i mangt et Hjerte, som oprøres over Lovenes samvittighedsløse Uretfærdighed og Sædernes Uoverensstemmelse.

I Begyndelsen vilde der kun komme faa Mennesker, siger man? Det tror vi ikke. Et Møde, sammenkaldt under disse Omstændigheder, i disse Tider, da *Kvindespørgsmaalet lige som ligger i Luften*, med kraftige, bestemte Udtalelser, et saadant Møde, hvis Dato skulde være aarligt, vilde ikke undlade at tiltrække sig baade de overbeviste og de lunkne, saa vel som Spottefuglene, der ikke er de mindst nyttige.

Og selv om Mængden den første Gang ikke kom i tætte Klynger, hvad gjorde det? De skulde komme det næste Aar — det er det hele.

Hvad os angaar, vi vil lade Opfordringer udgaa til alle franske og fremmede Foreninger for *Kvindens Rettigheder*, om at bære Fru Johanne Meyers udmærkede Tanke frem. I hver større By bør Kvindesagsvennernes 1. Maj hvert Aar være den 8. Juli *), en Dato, som allerede i Danmark er en Aarsdag.

Vi har omtrent et Aar endnu til at forberede os i, og i de Maaneder, som hengaar indtil det fastsatte Tidspunkt, vil vi, at alle Foreninger skal arbejde med forenede Kræfter, med den store Dag for Øje.

Allerede dette Samarbejde vil blive en Magt, som vil hjælpe Spørgsmaalet frem, det vil for nærværende Tid mere end noget andet vække Opsigt.

Kvindesagen er i Overensstemmelse med det nærværende. Hvorfor har man da ikke ogsaa i Frankrig selvstændige Foreninger med Centralkomiteer for Kvindernes Ret?

Lige som de forenede Stater har deres Kongres, hvor man kun forhandler Spørgsmaal af almindelig Interesse, saaledes skulde de Foreninger, som findes i Paris og i Provinsen, have deres Foreningskongresser. Og paa den 8. Juli hvert Aar skulde enhver frembære sine Forhaabninger med Frugten af deres Arbejder.

Vær overbevist om, at Talerne skulde ikke komme til at tale for tomme Bænke!!"

M. B.

Af ovenstaaende Artikel vil det altsaa ses, at Komiteen for de samlede Kvindeforeninger har sat sig i Bevægelse for at knytte Forbindelser med Kvindeforeninger i andre Lande, og at Tanken lader til at vinde almindelig Tilslutning. Fru Potonié-Pierre har taget Fejl af Dagen, 21. Juni, som var den Dag, „De samlede Kvindeforeninger" afholdt deres store Kvindesagsmøde her hjemme ved den slesvigske Sten, hun skriver nemlig, at 8. Juli bør være Dagen, da den allerede er en Mærkedag i Danmark. — Dagen har imidlertid mindre at sige, kan vi blive enige om Sagen og om, hvorledes vi vil holde vore Møder (vi haaber, Mødet den 21. Juni skal være Mønster), saa bliver vi vel nok enige om Dagen.

Fru Potonié-Pierre har Ret i, at de Maaneder, der er indtil næste Møde, bør bruges til at forberede og centralisere Foreningerne. Vi er fuldstændig enige med hende heri, men Danmarks Kvindesagsvenner maa ikke tænke eller vente, at Komiteen i København *alene* er i Stand, til uden Støtte og Hjælp fra Provinserne, at sætte et frugtbart Samarbejde i Gang over hele Verden.

Vi beder derfor enkelte Kvinder, eller Kvindeforeninger ude i Landet, hurtigst muligt at indsende Udtalelser om deres Tilslutning til vor Sag — om de ønsker at deltage i Hovedstadsmødet, eller om de i deres egen By vil søge at mønstre deres egen Hær. I hvert Tilfælde vil det være heldigst, at deres Foreninger indmelder sig i „De samlede Kvindeforeningers" Komite, da Samarbejde er en betydelig Støtte for alle Parter. Breve desangaaende kan indsendes til Komiteens Formand, Fru Johanne Meyer, Naboløs 4, København K.

*) Madame Potonié-Pierre forveksler den 8. Juli med den 21. Juni, som er den Dag, Kvindeforeningerne her holdt Fest. *Oversætt. Anmærkning.*

Lidt om Slæb paa Kjolen.

Med stor Glæde ser jeg i et tidligere Numer af „Hvad vi vil", at en æret Indsender drager til Felts mod den traditionelle Sørgedragt, dette i Forbindelse med adskillige personlige Ærgrelser har givet mig Lyst til at sige et Par Ord om Damernes Slæbekjoler i Almindelighed.